

רשומות

הצעות חוק

8 ביולי 1975

1196

כ"ט בתמוז תשל"ה

עמוד

406	.	.	.	.	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 9), תשל"ה-1975
408	.	.	.	.	חוק לשכת עורכי הדין (הוראת שעה מס' 2), תשל"ה-1975
409	.	.	.	.	חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 11), תשל"ה-1975

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 9), תשל"ה-1975

- תיקון סעיף 1 .1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע", במקום "86% יבוא" ו"95%", ובמקום "78% יבוא" ו"86%".
- תיקון סעיף 6 .2. בסעיף 6 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) -
- (1) בפסקה (1), במקום "50% יבוא" ו"55%";
- (2) בפסקה (2), במקום "70% יבוא" ו"77%";
- (3) בפסקה (3), במקום "90% יבוא" ו"100%".
- תיקון סעיף 7 .3. בסעיף 7 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "יד" יבוא "טו";
- (2) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ד) נכה בעל דרגת נכות מיוחדת שנקבעה לפי כללים שפורטו בתקנות, תשולם לו, כל עוד הוא בעל דרגת נכות כאמור, תוספת של 30% לתגמולו."

דברי הסבר

- (1) לנכה שדרגת נכותו מ-10% עד 18% - 55% מהדרגה הקובעת במקום 50%;
- (2) לנכה שדרגת נכותו מ-19% עד 39% - 77% מהדרגה הקובעת במקום 70%;
- (3) לנכה שדרגת נכותו מ-40% עד 100% - 100% מהדרגה הקובעת במקום 90%.
- באופן כזה יועלו שיעורי התגמולים לנכים הזכאים לתגמול חוסר פרנסה.

סעיף 3 בסעיף 7 (א) ו-(ד) לחוק העיקרי נאמר כך:

"תגמולים מיוחדים

7. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% והוא נצרך, ישולמו לו, במקום התגמולים האמורים בסעיפים 5 או 6, תגמולים בשיעור סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא "יד" של הדירוג האחיד והרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה.

(ד) נכה בעל דרגת נכות מיוחדת שנקבעה לפי כללים שפורטו בתקנות ישולמו לו, כל עוד הוא בעל דרגת נכות כזו -

סעיף 1 נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% זכאי לתגמולים בסכום של אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז של דרגת נכותו.

לפי החוק הקיים, השכר הקובע לגבי נכה שיש לו ילד הוא 86% ולגבי נכה שאין לו ילד הוא 78% מסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא "י" של הדירוג האחיד ושהרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה.

מוצע להגדיל אחוזים אלה כך שבמקום 86% יבוא 95% ובמקום 78% יבוא 86%. הגדלת האחוזים כאמור תגרום להעלאת סכום התגמולים לנכים.

סעיף 2 נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% זכאי לתגמול חוסר פרנסה אם אין לו הכנסה מכל מקור שהוא או שהכנסתו פחותה ממצעית שכרו הקובע. שיעור תגמול חוסר פרנסה נקבע בחוק באחוזים ממשכורתו של עובד המדינה בדרגת ט' של הדירוג האחיד (להלן - הדרגה הקובעת), והוא מותנה גם בדרגת נכותו של הנכה, הכלולה באחת משלוש קבוצות של דרגות נכות. מוצע להגדיל את האחוזים בכל אחת משלוש הקבוצות כדלקמן:

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 276; תשכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 292; תשכ"ז, עמ' 139; תשכ"ה, עמ' 168; תשל"א, עמ' 125; תשל"ה, עמ' 139; תשל"ג, עמ' 254.

4. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

תוספת סעיף 7ב

7ב. לנכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% ישולם, בנוסף לתגמולו, סכום חדשי למימון צרכים מיוחדים הנובעים מנכותו, כפי שייקבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.

"תוספת למימון צרכים מיוחדים"

5. בסעיף 18 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

תיקון סעיף 18

"(ד) לנכה שמחמת מחלת נפש או ליקוי בשכלו לא הגיש תביעה לתגמולים אלא כעבור הזמן הקבוע בסעיף קטן (א) ולאחר שנתמנה לו אפוטרופוס - ישולמו התגמולים החל מיום שחרורו של הנכה משירותו הצבאי אם הגיש האפוטרופוס את התביעה תוך שנה מיום שנתמנה; בכל מקרה אחר ישולמו התגמולים מיום שהגיש האפוטרופוס את התביעה, אולם רשאי קצין התגמולים להורות שהתגמולים ישולמו ממועד מוקדם יותר ובלבד שלא יקדם ביותר משנה אחת להגשת התביעה."

6. אחרי סעיף 443 לחוק העיקרי יבוא:

תוספת סעיף 443

443ב. חייל משוחרר יקבל, במשך התקופה שבין הגשת תביעתו לבין הכרתו כנכה, טיפול רפואי על חשבון המדינה ותגמולים המשתלמים לנכה לפי סעיף 43; שולמו התגמולים, יחולו הוראות אלה:

"טיפול רפואי ותגמולים לחייל משוחרר"

(1) הוכר החייל המשוחרר כנכה, רואים את התגמולים כתשלום על חשבון התגמולים המגיעים לו מכוח סעיף 43;

דברי הסבר

סעיף 5 סעיף 18 (א) לחוק העיקרי מורה לאמור: "(א) תגמולים המגיעים לנכה ישולמו מיום שחרורו של הנכה משירותו הצבאי, שבזמנו אירע המקרה שגרם לנכותו - אם הגיש תביעה לתשלומים אלה תוך שנה אחת מיום שחרורו; בכל מקרה אחר - מיום הגשת התביעה, וזאת אם קבעה לכך הוועדה הרפואית תאריך מאוחר יותר."

ההוראה המוצעת דנה בנכה שמחמת מחלת נפש או ליקוי בשכלו לא הגיש תביעתו בזמן הקבוע בחוק ומונה עליו אפוטרופוס. מוצע שהתגמולים ישולמו לו מיום שחרורו משירותו הצבאי, אם הוגשה התביעה על ידי האפוטרופוס תוך שנה מתאריך מינויו, ובכל מקרה אחר - מיום הגשת התביעה או ממועד מוקדם יותר שלא יעלה על שנה אחת לפני תאריך הגשת התביעה, כפי שורה קצין התגמולים.

הוראה זו באה בעקבות המלצת בית המשפט העליון בשבתו כבית דין גבוה לצדק בבג"צ 500/71, פד"י כרך כ"ו, חלק ראשון, עמ' 365.

סעיף 6 חייל משוחרר התובע תגמול או זכות אחרת על פי החוק חייב להגיש לקצין התגמולים בקשה להכיר בו כנכה. לעתים עובר זמן ממושך מהגשת התביעה עד למתן החלטת קצין התגמולים, בגלל הצורך בקבלת מידע ממוסדות רפואיים ומשלטונות הצבא,

(1) אם איננו נצרך - תוספת של 15% לתגמוליו ותגמולים מיוחדים בשיעור שייקבע לפי אותם כללים;

(2) אם הוא נצרך - תגמולים מיוחדים כאמור בפסקה (1).

לנכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% והוא נצרך, כלומר שאינו מסוגל להשתכר למחייתו ואין לו הכנסה מספקת למחייתו, מוצע לשלם תגמול בשיעור משכורתו של עובד המדינה בדרגה "טו" של הדרוג האחיד במקום דרגה "יד" לפי החוק הקיים. כמו כן מוצע, לנכי נכה בעל דרגת נכות מיוחדת (שיתוק מלא בשתי הנפיים התחתונות, שיתוק מלא בחצי הגוף, קטיעת שתי נפיים תחתונות או עליונות או עיוורון מלא או מעשי בשתי עיניים), לשלם לו תוספת של 30% לתגמולו במקום 15% לפי החוק הקיים, ולענין זה - לבטל את ההבחנה בין נכה נצרך ושאינו נצרך, ולאור העלאה האמורה - לבטל את הסמכות לקבוע כללים בדבר תגמולים מיוחדים בהקשר זה, סמכות שלא נוצלה עד עתה.

סעיף 4 מוצעת הוראה חדשה שלפיה תשולם לנכה שדרגת נכותו היא 50% ומעלה, בנוסף לתגמוליו, תוספת חדשית למימון צרכים מיוחדים הנובעים מנכותו (על פי רוב - סיוע אישי לפעילותו הגופנית), כפי שייקבע.

(2) לא הוכר החייל המשוחרר כנכה, חייב הוא להחזיר את התגמולים ששולמו לו כאמור, בזמן ובתנאים שיקבע קצין התגמולים.

7. (א) תחילתם של סעיפים 1 עד 3 ו-6 היא ביום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974).
(ב) תחילתו של סעיף 4 היא ביום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975).
(ג) סעיף 5 יחול על תביעות שהוגשו מיום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974) ואילך.

דברי הסבר

עקב הטיפול הרפואי אינו מסוגל לעבוד במשך התקופה שבין הגשת הבקשה ובין מתן ההחלטה. אם החייל המשוחרר יזכר כנכה ייוקפו התשלומים על השבון התגמולים, ואם לא יזכר כנכה יהא חייב להחזיר את סכום התגמולים בלבד.

ותוך התקופה הזאת החייל המשוחרר אינו יכול לקבל טיפול רפואי וטובות הנאה אחרות המוענקות על פי החוק לנכים. מוצע כי לחייל משוחרר הזקוק לטיפול רפואי מייד יינתן הטיפול הרפואי הדרוש ושולמו לו הגמולים אם

חוק לשכת עורכי הדין (הוראת שעה מס' 2), תשל"ה-1975

1. תקופת התמחותו של מי ששירת בצבא-הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות קבע תהיה שמונה עשר חדשים בלבד, על אף האמור בסעיף 35 (א) לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, אם נתקיימו בו כל אלה:

קיצור תקופת התמחות

- (1) ביום תחילתו של חוק זה כבר שירת שנתיים לפחות על פי התחייבות כאמור ונותרה לו שנה אחת לפחות לשרת על פיה, או התחייב לאחר תחילתו לשרת כאמור התחייבות ראשונה או נוספת לתקופה של שנה אחת לפחות;
- (2) שירותו כאמור היה בתפקיד או בסוג תפקידים ששר המשפטים הגדירו בצו, לאחר התייעצות עם שר הבטחון;
- (3) השלים בפועל את תקופת שירותו כאמור בפסקה (1);
- (4) התמחותו לא קוצרה על פי חיקוק אחר;
- (5) החל להתמחות תוך שנה אחת לאחר שהשלים בפועל את שירותו כאמור בפסקה (1), אך לא יאוחר מיום כ"ה בטבת תשמ"א (1 בינואר 1981).

דברי הסבר

העומד בפני ההכרעה אם להתחייב לשנה לפחות לשרת קבע בצה"ל או לא, ההקלה תהא בקיצור תקופת ההתמחות בשנה חדשים. אין בהצעה זו כדי לגרוע מהערך קרונן שדרך כלל תקופה של שנתיים דרושה כדי להכשיר עורך-דין צעיר שהוא מסוגל לתת שירות נאמן ומקצועי למרשו, ולכן נקבעת ההקלה המוצעת רק כהוראת שעה, בשים לב לצרכים המיוחדים של צה"ל בשעה זו. על המשפטן שהחוק המוצע חל עליו להתחיל בהתמחותו לא יאוחר מיום 1.1.1981, ולפי זה - מי שהתחייב לשירות קבע לתקופה של שנה אחת אחרי יום 1.1.1980 לא יהא עוד זכאי לקיצור תקופת התמחותו לפי החוק המוצע.

תקופת התמחותו של משפטן שאין לו ותק של שנתיים לפחות כעורך-דין או כשופט בחו"ל, היא שנתיים. לאחרונה נתעורר הצורך לעודד בעלי השכלה אקדמית להתחייב לשירות קבע בצה"ל בתפקידים מסויימים. באשר למשפטנים צעירים, אחד השיקולים שיש בהם כדי להרתיע אותם מלהצטרף לשירות הקבע בצה"ל הוא שבגמר שירותם יהא עליהם להתמחות שנה תיים לפני שירשו להתחיל בעבודה כעורך-דין, וזאת בנוסף לכל ההנבלות הכרוכות בהתמחות במשך תקופה זו. החוק המוצע בא להקל הקלת מה על החלטת הצעיר

1 ס"ח תשכ"א, עמ' 178.

**חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 11),
תשל"ה-1975**

<p>1. בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ו-1950 תיקון סעיף 1 (להלן - החוק העיקרי) -</p> <p>(1) בהגדרת "בן משפחה" במקום פסקה (ג) יבוא:</p> <p>"(ג) הורו של הנספה, ובכלל זה הורה חורג והורה מאמץ (להלן - שכול);"</p> <p>(2) בהגדרת "השכר הקובע", במקום "י" יבוא "י"ב".</p>	<p>1. בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ו-1950 תיקון סעיף 1 (להלן - החוק העיקרי) -</p> <p>(1) בהגדרת "בן משפחה" במקום פסקה (ג) יבוא:</p> <p>"(ג) הורו של הנספה, ובכלל זה הורה חורג והורה מאמץ (להלן - שכול);"</p> <p>(2) בהגדרת "השכר הקובע", במקום "י" יבוא "י"ב".</p>
<p>2. אחרי סעיף 2א לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>2ב. לענין חוק זה, חייל שמת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה, שאירעו בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו וזולת אם הוכח היפוכו של דבר."</p>	<p>2. אחרי סעיף 2א לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>2ב. לענין חוק זה, חייל שמת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה, שאירעו בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו וזולת אם הוכח היפוכו של דבר."</p>
<p>3. במקום סעיפים 7 ו-8 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>7. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" - סך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא "י" של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.</p> <p>(ב) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע מלאו לה כבר 30 שנה, ישולם לה, כל ימי חייה, תגמול חדשי כמפורט להלן:</p> <p>(1) סכום הדרגה הקובעת - אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, ואם היא נצרכת תשולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה זו;</p>	<p>3. במקום סעיפים 7 ו-8 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>7. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" - סך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא "י" של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.</p> <p>(ב) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע מלאו לה כבר 30 שנה, ישולם לה, כל ימי חייה, תגמול חדשי כמפורט להלן:</p> <p>(1) סכום הדרגה הקובעת - אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, ואם היא נצרכת תשולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה זו;</p>
<p align="center">דברי הסבר</p>	
<p>סעיף 2 לפי החוק הקיים, מי שתובע זכות על פי החוק מוטלת עליו חובת ההוכחה שהחייל מת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה שאירע עו בתקופת שירותו הצבאי ועקב שירותו. מוצע כי משהוכיח התובע כי המוות נגרם לחייל בזמן שירותו הצבאי תיווצר חוקה שהמוות אירע גם עקב שירותו, וזולת אם הוכיח קצין התגמולים שאין קשר סיבתי בין מותו של החייל לבין שירותו הצבאי.</p> <p>סעיף 3 סעיפים 7 ו-8 לחוק העיקרי מורים לאמור: "7. (א) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע מלאו לה 30 שנה, ישולם לה, כל ימי חייה, תגמול חדשי באחוזים מהשכר הקובע הנחוג אותה שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת שכר בזכות בן-דוגו ואין לו ילדים, הכל כמפורט להלן:</p>	<p>סעיף 1 בפסקה (א) של הגדרת "בן משפחה" נקבע כך:</p> <p>"(א) הורו של הנספה ובכלל זה הורה חורג והורה מאמץ והוא אחד מאלה:</p> <p>(1) אב נצרך שטרם מלאו לו חמישים שנה;</p> <p>(2) אב שמלאו לו חמישים שנה ואין לו הכנסה כדי מחייתו;</p> <p>(3) אם שאין לה הכנסה כדי מחייתה (להלן - שכול)..."</p> <p>מוצע לכלול בגדר בן משפחה את הורו של נספה ללא הגבלה לענין גילו או שיעור הכנסתו.</p> <p>"השכר הקובע" הוא "סך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת-משכורתו היא "י" של הדירוג האחד..." מוצע לקבוע דרגה "י" במקום "י", ולפי זה יוגדלו תגמולים שלפי החוק.</p>

1 ס"ח תשי"ו, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ח, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 66; עמ' 252; תשל"ה, עמ' 10.

- (2) 70% מהדרגה הקובעת – כל עוד הכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על 85% מהשיעור האמור;
- (3) 45% מהדרגה הקובעת – בכל מקרה אחר.

(א) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע טרם מלאו לה 30 שנה, ישולם לה במשך שלושים וששה חדשים מהיום הקובע תגמול חדשי בסכום הדרגה הקובעת.

(ד) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ג) ועברו שלושים וששה חדשים מהיום הקובע, ישולם לה התגמול לאחר מכן, בתנאים ובמשך הזמנים האלה:

- (1) במשך שנים עשר חדשים מתום תקופת התשלום לפי סעיף קטן (א) – כל עוד אין לה הכנסה כדי מחיה;
- (2) היתה לנצרכת תוך עשרים וארבעה חדשים מתום תקופת שנים עשר החדשים האמורים בפסקה (1) – כל עוד היא נצרכת.

(ה) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיפים קטנים (ג) או (ד) וחלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול כאמור, ישולם לה תגמול בסך 45% מהדרגה הקובעת כל עוד לא מלאו לה 30 שנה, ומשמלאו לה 30 שנה ישולם לה תגמול לפי סעיף קטן (ב) אף אם טרם חלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

דברי הסבר

(2) היתה לנצרכת תוך עשרים וארבעה חדשים מתום תקופת שנים עשר החדשים האמורים בפסקה (1) – כל עוד היא נצרכת.

(ד) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ב) וחלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול כאמור, ישולם לה תגמול לפי סעיף קטן (א) אם מלאו לה 30 שנה, כל זמן שלא נישאה.

8. (א) בסעיף זה "הדרגה הקובעת" – השכר הקובע הנתוג אותה שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת שכר בזכות בן-זוג וילד אחד.

(ב) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום אחד סמוך על שולחנה – ישולם לה תגמול חדשי שהוא 96% מהדרגה הקובעת.

(1) אלמנה של נספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה – ישולם לה, בנוסף לתגמול החדשי לפי סעיף קטן (ב) –

- (1) ליתום השני – 19% מהדרגה הקובעת;
- (2) ליתום השלישי – 18% מהדרגה הקובעת;
- (3) לכל אחד מהיתומים הנוספים – 17% מהדרגה הקובעת.

(1) 76% מהשכר הקובע – אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה;

(2) 53% מהשכר הקובע – כל עוד הכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על 85% מהשיעור האמור;

(3) 35% מהשכר הקובע – בכל מקרה אחר; אולם כל עוד האלמנה נצרכת, השולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה (1).

(ב) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע טרם מלאו לה 30 שנה ישולם לה במשך שלושים וששה חדשים מהיום הקובע תגמול חדשי בשיעור של 76% מהשכר הקובע.

(ג) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ב) ועברו שלושים וששה חדשים מהיום הקובע, ישולם לה התגמול לאחר מכן, בתנאים ובמשך הזמנים האלה:

(1) במשך שנים עשר חדשים מתום תקופת התשלום לפי סעיף קטן (ב) – אם וכל עוד אין לה הכנסה כדי מחיה;

תגמולים לאלמנה
עם יתומים

8. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" – כן כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.
- (ב) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום אחד הסמוך על שולחנה – ישולם לה תגמול חדשי בסך הדרגה הקובעת.
- (ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה, ישולם לה, בנוסף לתגמול החדשי לפי סעיף קטן (ב), 11% מהתגמול האמור בעד כל יתום שלאחר הראשון.
- (ד) כל עוד אלמנה של נספה אינה זכאית לכל תגמול לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) מחמת האמור בסעיף 9 (ג) – ישולמו לה תגמולים חדשיים בשיעור הקובע בסעיף 7.

החלפת סעיף 10

4. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

10. (א) לכל שכול ישולם תגמול חדשי בשיעור 50% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא י"ב של הדירוג האחד, ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.

"תגמולים
לשכולים

דברי הסבר

בסך הדרגה הקובעת, במקום 76% ממנה לפי החוק הקיים;

(2) כשהכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה ואינה עולה על 85% מהשיעור האמור – בסך 70% מהדרגה הקובעת, במקום 53%;

(3) בכל מקרה אחר – 45% מהדרגה הקובעת, במקום 35%.

העלאת האחוזים בשלוש הקבוצות האלה תגרום להגדלה ניכרת של שיעורי התגמולים.

(ב) מוצע מבנה חדש לתגמולים של אלמנה עם יתום מים. לאלמנה עם יתום אחד הסמוך על שולחנה ישולם תגמול בסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה בדרגה ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה, ובעד כל אחד מהיתומים הנוספים – 11% מהתגמול הנהוג.

סעיף 4 – סעיף 10 לחוק העיקרי מורה לאמור:

10. (א) שכולים שאין להם ילדים העומדים ברשות עצמם, ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי 35% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא י"ב של הדירוג האחד, בכפוף לאר מור בסעיף 36א, ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.

(ב) שכול שאין לו בן-זוג שכול, ואין לו ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לו תגמול 52% מהמשכורת האמורה בסעיף קטן (א).

(1) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום או יתומים הסמוכים על שולחנה ואין לה הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, תשולם לה תוספת של 5% משיעור התגמול המשתלם לפי סעיפים קטנים (א), (ב) או (ג).

(ד) כל עוד אלמנה של נספה אינה זכאית לכל תגמול לפי הסעיפים הקטנים (ב) או (ג) מחמת האמור בסעיף 9 (ג) ישולמו לה תגמולים חדשיים בשיעור הקבוע בסעיף 7.

מוצע להחליף את ההוראות הקיימות לגבי אלמנות כמוסבר להלן:

(א) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום מות הנספה טרם מלאו לה 30 שנה, תהיה זכאית לתגמול בשיעור משכורתו של עובד מדינה בדרגה י"ב של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה (להלן "הדרגה הקובעת"), במקום 76% מהמשכורת האמורה לפי החוק הקיים, אשר ישולם במשך שלושים וששה חדשים מהיום הקובע. בתום תקופת 36 החדשים ועד מלאות לאלמנה 30 שנה תהיה זכאית ל-45% מהדרגה הקובעת.

לאלמנה כזו בתניעה לגיל 30, או אם כבר מלאו לה 30 שנה ביום הקובע, מוצע לשלם תגמול כמפורט להלן:

(1) אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה (משכורתו של עובד המדינה בדרגה י"ב) –

(ב) שכול שאין לו בן זוג שכול וכן שכול שלזכות בן זוגו משי-
תלם תגמול לפי סעיף 11 (א) - ישולם לו תגמול בשיעור 80% מהמש-
כורת האמורה בסעיף קטן (א).

(ג) שכול ששכל יותר מילד אחד ישולם לו תגמול בשיעור של
150% מהתגמול שהיה משתלם לו בזכות נספה אחד.

חיקון סעיף 11 .5 בסעיף 11 לחוק העיקרי, המלים "ושאין לו ילד העומד ברשות עצמו", בכל מקום
שהן - יימחקו.

החלפת סעיף 12 א.6 במקום סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:

12א. (א) אלמנה של נספה שנישאה - בטלה מיום נישואיה זכותה
לתגמולים לפי חוק זה, פרט לזכות לפי סעיף 13; אולם רשאי קצין
התגמולים להעניק לאלמנה כאמור, אם הגישה על כך בקשה עד תום
ששה חדשים מיום נישואיה, מענק שלא יעלה על סכום שהוא -

(1) פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף

7 (ב) (1), כשיש או כשהיו יחומי הנספה סמוכים על שולחנה;

(2) פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף

7 (ב) (2), כשאין ולא היה יתום של הנספה סמוך על שולחנה.

דברי הסבר

מקור אחר, כעומדת ברשות עצמה מחמת זה בלבד
שלבעלה יש הכנסה כדי מחייתו ומחיית התלויים בו.
מוצעת העלאה ניכרת של סכום התגמולים המש-
תלמים להורים שכולים, מצד אחד - על ידי הצמדת
הבסיס לחישוב התגמולים למשכורתו של עובד המדינה
בדרגה י"ב של הדירוג האחד, במקום "לפי החוק הק-
יים, ומצד אחר - על ידי הגדלת האחוזים שלפיהם נקבע
שיעור התגמול מ-70% ל-100% מהמשכורת האמורה
לזוג הורים ומ-52% ל-80% להורה שכול שאין לו בן זוג
שכול או כשבן זוגו נמצא מחמת זקנתו או מצב בריאותו
בהשגחתו של מוסד.

5 סעיף מוצע להסמיך את קצין התגמולים לשלם
לכל תורה שכול במצב מיוחד, הזקוק מחמת
זקנתו או מצב בריאותו להשגחתו של מוסד או טיפול
אישי בידי הזולת, תגמולים בשיעור דמי החזקתו במוסד
או דמי טיפול בידי הזולת, כאמור בסעיף 11 לחוק העי-
קרי, אף אם יש לו ילד או ילדים העומדים ברשות עצמם.

6 סעיף 12א לחוק העיקרי קובע לאמור:
12א. (א) אלמנה של נספה שהסעיפים 7 (א), 7 (ג) או 8
חלים עליה ושנישאה - בטלה מיום נישואיה זכותה לתג-
מולים לפי חוק זה, פרט לזכות לפי סעיף 13; אולם רשאי
קצין התגמולים להעניק לאלמנה כאמור שהסעיפים
7 (א) או 8 חלים עליה, אם הגישה בקשה על כך עד תום
ששה חדשים מיום נישואיה, מענק שלא יעלה על סכום

(ג) שכול שיש לו ילדים העומדים ברשות עצמם,
בן אם יש לו בן זוג שכול ובין אם לאו, ישולם לו תגמול
חדשי השווה לאחוזים הנקובים להלן מהסכום שהיה משי-
תלם לו אילו לא היו ילדיו עומדים ברשות עצמם:

(1) אם יש לו ילד אחד העומד ברשות עצמו -
70%;

(2) אם יש לו שני ילדים או יותר העומדים
ברשות עצמם - 60%.

(ד) שכול ששכל יותר מילד אחד, ישולם לו התגמול
לפי סעיף זה בעד כל נספה ששכל, אולם לא יותר
מ-150% מהתגמול החדשי שהיה משתלם לשכול בזכות
נספה אחד אילו לא ילדיו העומדים ברשות עצמם.

(ה) לענין סעיף זה יראו ילד של שכול כעומד בר-
שות עצמו אם מלאו לו 18 שנה והכנסתו היא בשיעור
הכנסתו של עובד המדינה בדרגה י"ב של הדירוג האחד
שיש לו הרכב משפחה כשלו, אולם לא יראו כעומד
ברשות עצמו -

(1) מי שיש לו שלושה ילדים קטינים או יותר
הסמוכים על שולחנו;

(2) מי שהוא רווק שאינו נצרך, כל עוד הוא
מחוסר עבודה;

(3) בת רווקה.

(1) על אף האמור בחוק זה ובתקנות על פיו אין
רואים, לענין סעיף זה, את בתו הנשואה של שכול שאין
לה הכנסה אישית מעבודה, ממשלה-ידי, מרכוש ומכל

(ב) מחצית המענק לפי סעיף זה תשולם לאלמנה עם אישור בקשתה לכך, אך לא לפני הנישואין, והמחצית השנייה תשולם לה כתום שנתיים לאחר הנישואין, ותחושב על בסיס סכום התגמול הנהוג בחודש האחרון של תקופת השנתיים.

(ג) הופקעו הנישואין השניים תוך שלוש שנים מיום שנתקיימו על ידי מות בן הזוג, או בכל זמן שהוא כתוצאה מהליכים שהחלו בהם תוך שלוש שנים מיום שנתקיימו – ישולמו לאשה מיום הפקעת הנישואין אותם תגמולים שהיו משתלמים לה אותה שעה לולא נישאה, ולא תהיה חייבת להחזיר את מענק הנישואין ששולם לה.

(ד) מענק נישואין לא ישולם לאלמנה אלא פעם אחת בלבד.

החלפת סעיף 13

7. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

13. אלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה – יתומים כשהאלמנה נישאה
ישולם לה בעד היתומים הסמוכים על שולחנה תגמול חדשי בשיעורים אלה:

(1) היה יתום אחד סמוך על שולחנה – 45% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה;

דב"ר הסבר

תוך שלוש שנים מיום שנתקיימו תהיה זכאית שוב לקבל מיום הפקעת הנישואין תגמול, בלי התצטרך להחזיר את סכום המענק ששולם לה לרגל נישואיה, כנדרש בחוק הקיים.

כדי להסיר ספק, מוצע גם לקבוע בחוק שמענק נישואין לא ישולם לאלמנה נספה אלא פעם אחת בלבד.

לפי החוק הקיים משתלם מענק הנישואין בשני שיעורים – אחד מהם סמוך ליום הנישואין והשני כעבור שנתיים מיום שנתקיימו. מוצע להסמיך את קצין התגמולים לחשב את המחצית השנייה של מענק הנישואין לפי שיעור התגמול המהווה בסיס לחישוב המענק הנהוג בחודש האחרון מתקופת השנתיים.

סעיף 7 סעיף 13 לחוק העיקרי מורה לאמור:

13. אלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה – ישולם לה בעד היתומים הסמוכים על שולחנה תגמול חדשי בשיעורים אלה: –

(א) היה יתום סמוך על שולחנה – 50% מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן-משפחה;

(ב) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה – שיעור התגמול המשתלם לאלמנה לפי פסקה (א) בתוספת 16% מהשכר הקובע המשמש יסוד לתשלום התגמול האמור לכל יתום נוסף ליתום הראשון, ובלבד שלא יעלה התגמול על השכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי

שהוא פי ששים מחלקה האישי בתגמולים, כמשמעותו בסעיף 30(1).

(ב) מחצית המענק לפי סעיף זה תשולם לאלמנה עם אישור בקשתה לכך, אך לא לפני הנישואין, והמחצית השנייה תשולם לה כתום שנתיים לאחר הנישואין.

(ג) הופקעו הנישואין השניים תוך שלוש שנים מיום שנתקיימו על ידי מות בן הזוג, או בכל זמן שהוא כתוצאה מהליכים שהחלו בהם תוך שלוש שנים מיום שנתקיימו, ישולמו לאשה מיום הפקעת הנישואין אותם התגמולים שהיו משתלמים לה אותה שעה לולא נישאה; אולם אם כבר שולם לה מענק לפי סעיף זה, יעכב קצין התגמולים את תשלומם של התגמולים עד אשר הסכום שעוכב יהיה שווה למענק שקיבלה, ובלבד שלא יעוכב בשום חודש סכום העולה על מחצית התגמול המגיע לאשה אותו חודש; לא הספיק קצין התגמולים לעכב את תגמולי האשה עד כדי שיעור המענק שקיבלה, תהיה היתרה חוב של האלמנה או של עובונה לאוצר המדינה.

מוצע שמענק נישואין ישולם לכל אלמנה נספה אף אם ביום הקובע טרם מלאו לה 30 שנה, וסכום המענק לאלמנה מנה שיתומי הנספה סמוכים או היו סמוכים על שולחנה יהיה פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף 7(א)(1) לחוק העיקרי, ולא למנה שאין ולא היה יתום הנספה סמוך על שולחנה – פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף 7(א)(2) לחוק העיקרי.

כן מוצע שאלמנה נספה אשר נישואיה השניים הופקעו

(2) היו שני יתומים או יותר סמוכים של שולחנה – שיעור התגמול המשתלם לאלמנה לפי פסקה (1) בתוספת של 11% מסך כל המשכורת האמורה בעד כל יתום שלאחר הראשון, ובלבד שלא יעלה התגמול על סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושמשתלמת לו תוספת שכר בזכות בן זוג וילדיו שמספרם כמספר היתומים הסמוכים על שולחן האלמנה.

8. אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

14.א. (א) לאלמנת נספה ישולם, בנוסף לתגמוליה, מענק למימון הוצאות מיוחדות כתוצאה מהתאלמנותה, כמפורט להלן:

מענק מיוחד לאלמנה בעת התאלמנותה

(1) 5,000 לירות – לאלמנה שאין יתום של הנספה סמוך על שולחנה;

(2) 10,000 לירות – לאלמנה שלפחות יתום אחד של הנספה סמוך על שולחנה.

(ב) סכום כל מענק לפי סעיף זה יהיה צמוד למדד כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968.

9. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

22. (א) בסעיף זה, "הכנסה" – הכנסה מכל מקור שהוא פרט לתגמולים לפי חוק זה, לתמיכה של שכול מילדו שאינו סמוך על שולחנו, ולתשלומים תקופתיים המתקבלים מחוץ לארץ כפיצוי על נזקי בריאות שנגרמו מחמת רדיפות הנאצים.

הפחתות

דברי הסבר

כשאין יתום סמוך על שולחנה ו-10,000 לירות כשיתום אחד או יותר סמוכים על שולחנה; סכום המענק יהיה צמוד למדד יוקר המחיה.

סעיף 9 בסעיף 22 לחוק העיקרי נאמר כך:

22. (א) בסעיף זה –

"הכנסה" – הכנסה מכל מקור שהוא פרט לתגמולים לפי חוק זה ולתמיכה של שכול מילדו שאינו סמוך על שולחנו;

"הסכום הקובע" – 50% מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת שכר בזכות בן-זוג ואין לו ילדים.

(ב) לצורך סעיף זה רואים כהכנסת מינימום הכנסה בשיעור של 75% מהסכום הקובע.

(ג) שכול הנר יחד עם בן-זוגו השכול יחושבו תגמול ליהם והכנסותיהם כאחד לענין הפחתה, ובתישוב הכנסת מינימום יועלה האחוז האמור בסעיף קטן (ב) ל-100.

(ד) שכול שהכנסתו החדשית בשנת כספים מסוימת עלתה בממוצע על הכנסת המינימום – יופחתו תגמוליו

מי שמשתלמת לו תוספת שכר בזכות בן-זוג וילדיו שמספרם כמספר היתומים הסמוכים על שולחן האלמנה. מוצע להחליף את סעיף 13 ולקבוע כי לאלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה ישולמו תגמולים חדשים בשיעורים אלה:

(1) בעד יתום אחד הסמוך על שולחנה 45% מסך כל המשכורת של עובד המדינה המדורג בדרגה ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן-משפחה, במקום 50% ממשכורתו של עובד המדינה בדרגה " של הדירוג האחד לפי החוק הקיים;

(2) בעד כל אחד מהיתומים הנוספים הסמוכים על שולחנה 11% מסך כל המשכורת של עובד המדינה בדרגה ט"ו, במקום 16% ממשכורתו של עובד המדינה בדרגה " לפי החוק הקיים.

סעיף 8 מוצעת הוראה חדשה שלפיה ישולם לאלמנת נספה מענק חד פעמי למימון הוצאות מיוחדות כתוצאה מהתאלמנותה בסכום של 5,000 לירות

2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

(ב) שכול הגר יחד עם בן זוגו השכול, יחושבו תגמוליהם והכנסותיהם כאחד לענין הפחתה.

(ג) שכולים שיש להם הכנסה יופחתו תגמוליהם בכל חודש בסכום השווה ל-54% מהכנסתם החדשית, ובלבד שסכום הפחתה לא יעלה על 85% מתגמוליהם.

(ד) שכול חייב למסור מדי פעם בפעם לקצין התגמולים פרטים על הכנסתו, בצורת דין וחשבון או בכל צורה אחרת, הכל כפי שידרוש קצין התגמולים בהודעה בכתב ובמועד שיקבע בהודעה כאמור.

(ה) קצין התגמולים רשאי להורות כי תגמוליו של שכול יופחתו תוך שנת כספים מסויימת, כמפרעה על חשבון הפחתה שיש לעשותה בשנת הכספים שלאחריה, ובלבד שסכום הפחתה הזמנית לא יעלה -

(1) לגבי שכול שמילא את חובתו לפי סעיף קטן (ד) - על סכום הפחתה שתחושב לפי הפרטים שמסר כאמור בדבר הכנסתו;

(2) לגבי שכול שלא מילא חובתו האמורה - על התגמול המגיע לו.

ביטול סעיף 29

10. סעיף 29 לחוק העיקרי - בטל.

תיקון סעיף 29א

11. האמור בסעיף 29א לחוק העיקרי יסומן (א); בו, במקום "30 שנה" יבוא "35 שנה"; תיקון סעיף 29א ואחריו יבוא:

(ב) קצין התגמולים רשאי לשלם לילדו של נספה חלק מסכום המענק למטרה רכישת דירה לצורך מגוריו כשמלאו לו 25 שנה, אף אם טרם נכנס לברית הנישואין.

דברי הסבר

מהכנסתם החדשית עד ל-85% מסכום התגמול, כלומר, סכום המהווה 15% מהתגמול ישולם להורים השכולים אף אם יש להם הכנסות גבוהות. כן מוצע לא לראות כספי פיצויים אישיים בעד נזקי בריאות שנגרמו מחמת רדיפות הנאצים כהכנסה לענין סעיף זה.

סעיף 10 לפי סעיף 7 (ב) לחוק הקיים היתה זכאית אלמנה של נספה שאין יהום סמוך על שולחנה ושכמות הנספה טרם מלאו לה 30 שנה לתגמול חדשי במשך 36 הדשים בלבד.

בסעיף 3 לעיל מוצע לשלם לאלמנה כזאת תגמולים ללא הגבלה בזמן כל עוד לא נישאה; ולפיכך מוצע לבטל את הוראת סעיף 29 בדבר הענקת הד-פעמית במקום תגמולים.

סעיף 11 סעיף 29א לחוק העיקרי ענינו מענק נישואין לילדו של נספה, והוא קובע לאמור:

29א. ילדו של נספה, אף אם מלאו לו 21 שנה ביום מות הנספה, והוא נכנס לברית הנישואין לפני שמלאו לו 30 שנה, רשאי קצין התגמולים לשלם לו מענק נישואין 5,000 לירות; שר הבטחון, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור

בכל חודש של שנת הכספים שלאחר התקופה האמורה בסכום השווה ל-75% מההפרש שבין הכנסתו ובין הכנסת המינימום.

(ה) שכול חייב למסור מדי פעם בפעם לקצין התגמולים פרטים על הכנסתו בצורת דין וחשבון או בכל צורה אחרת, הכל כפי שידרוש קצין התגמולים בהודעה בכתב ובמועד שיקבע בהודעה כאמור.

(ו) קצין התגמולים רשאי להורות, כי תגמוליו של שכול יופחתו תוך שנת כספים מסויימת כמפרעה על חשבונו הפחתה שיש לעשותה בשנת הכספים שלאחריה, כאמור בסעיף קטן (ד), ובלבד שסכום הפחתה הזמנית לא יעלה -

(1) לגבי שכול שמילא חובתו לפי סעיף קטן (ה) - על סכום הפחתה שתחושב לפי הפרטים שמסר כאמור בדבר הכנסתו;

(2) לגבי שכול שלא מילא חובתו האמורה - על התגמול המגיע לו.

מוצעת הוראה חדשה להפחתה שלפיה הורים שכולים שיש להם הכנסה חדשית יופחת סכום תגמוליהם ב-54%

12. במקום סעיף 229 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 229
- "קצובת הבראה ונופש
אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבעה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה."
13. בסעיף 30 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ו) (1), במקום "7 (א) (1)" יבוא "7 (ב) (1)". תיקון סעיף 30
14. בסעיף 36א לחוק העיקרי, בסופו יבוא "והוא הדין לגבי כל דרגת משכורת של עובד המדינה המשמשת יסוד לחישוב של תגמול". תיקון סעיף 36א
15. בעד התקופה שמיום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973) עד יום ה' בניסן תשל"ד (31 במרס 1974) ישולם להורה שכול, במקום התגמול המגיע לו לפי החוק העיקרי, תגמול חדשי בשיעור 47% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא י' של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה, ואם אין לו בן זוג שכול ישולם לו בעד התקופה האמורה במקום התגמול המגיע לו לפי החוק העיקרי תגמול חדשי בשיעור של 70% מהתגמול האמור המשתלם לזוג הורים. הוראת שעה
16. נאמר בזה שהדין הוא, וכן היה, שמי שזכאית לתגמולים לפי סעיפים 13א, 13ב או 13ג לחוק העיקרי בלבד איננה זכאית למענק נישואין לפי החוק העיקרי. הוראת הבהרה
17. תחילתו של סעיף 8 היא מיום י"ג באב תשל"ד (1 באוגוסט 1974); תחילתם של יתר סעיפי חוק זה, פרט לסעיף 15, היא מיום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974). תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

- ועדת העבודה של הכנסת, רשאי בצו להעלות את הסכום האמור.
- מוצע כי קצין התגמולים יוכל -
- (1) לתת מענק נישואין לילדו של נספה שנכנס לברית הנישואין לפני שמלאו לו 35 שנה, במקום 30 שנה לפי החוק הקיים;
- (2) לתת חלק מהמענק לילדו של נספה שמלאו לו 25 שנה למטרת השגת דירה למגוריו, אף אם טרם נכנס לברית הנישואין.
- סעיף 12 סעיף 229 לחוק העיקרי קובע לאמור:
- "229. (א) הורה שכול או אלמנת נספה המקבלים תגמולים יהיו זכאים פעם אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבעה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה, בתנאי שאינם זכאים לקצובת הבראה ונופש במקום עבודתם; ואם הם זכאים במקום עבודתם לקצובת כאמור בעד פחות משבעה ימים, ישולם בעד התפרש שבין שבעה ימים והימים שבעדם הם זכאים במקום עבודתם לפי השיעור הנהוג לגבי עובדי מדינה. (ב) הורה שכול שאינו זכאי לתגמולים לפי חוק זה יהיה זכאי לקצובת הבראה ונופש כאמור בסעיף קטן (א) במלאת לאם שכולה - 55 שנה, ולאב שכול - 60 שנה." מוצע לבטל את כל ההגבלות שבסעיף זה ולהסמיך את קצין התגמולים לשלם לכל הורה שכול קצובת הבראה ונופש פעם אחת בשנה בעד שבעה ימים בסכום הנהוג אותה שנה לגבי עובד המדינה.
- סעיף 13 התיקון המוצע הוא טכני בלבד.
- סעיף 14 סעיף 36א לחוק העיקרי ענינו תיאום דרגת המשכורת, והוא מורה לאמור:
- "36א. תל בזמן מן הזמנים שינוי בסולם דרגות המשכורת של עובדי המדינה, יחושב השכר הקובע לפי סולם דרגות המשכורת המחייב אותו זמן, לפי הקבלה שנקבע בממשלה."
- בסעיפים 3 ו-4 לחוק המוצע משמשות יסוד לחישוב תגמולים המשכורות של עובדי המדינה הצמודות לדרגות שונות של הדירוג האחד, ולא דוקא דרגה י"ב שעליה מבוסס השכר הקובע.
- מוצע להעניק לממשלה את סמכויות ההתאמה שב- סעיף הקיים, גם לגבי דרגות אלה.
- סעיף 15 ההוראה המוצעת מתייחסת לתגמולים מוגדלים ששולמו להורים שכולים בשנת הכספים 1973 על פי המלצת ועדה בראשותו של חבר הכנסת ישראל קרגמן.
- הגדלת סכומי התגמולים התבטאה בהעלאת שיעור האחוזים מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה בדרגה י' של הדירוג האחד מ-70% ל-94% לזוג הורים שכולים, ולהורה שכול בודד מ-52% מהמשכורת האמורה ל-70% מהתגמול לזוג הורים כפי שנקבע.